

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

■ Κυριακή Π' Λουκᾶ, στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸ Παρεκκλήσιο

Ἡ ἱερὰ Πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ, 25η Νοεμβρίου 2024 ἐκ. ἡμ.

Τὴν Κυριακή, 25η Νοεμβρίου 2024 ἐκ. ἡμ., ἡ Μνήμη τῶν Ἁγίων Μεγαλομαρτύρων Μερκουρίου καὶ Αἰκατερίνης, ἐώρτασε τὸ κατανουκτικὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ὁσίας Ἐένης τῆς Ρω-

σίδος, στὰ Νέα Παλάτια Ὠρωποῦ Ἀττικῆς.

Ἐτελέσθη Ἀναστάσιμος καὶ Πανηγυρικὸς Ὁρθρος καὶ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, τῆς ὁποίας προΐστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Συμμετεῖχαν ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Σωτήριος Γιούλης, Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ οἱ εὐλαβέστατοι Ὑποδιάκονοι Δημήτριος καὶ Χρῖστος Γιατροᾶκοι, Ἀβραὰμ Ψάλτης καὶ Χρυσοβαλάντης Μαρίνης.

Πολλοὶ πιστοὶ προσῆλθαν στὴν ταπεινὴ αὐτὴ Πανήγυρις καὶ οἱ πλεῖστοι συμμετεῖχαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων.

* * *

Στὸ Κοινωνικὸ ὁ Σεβασμ. Ποιμενάρχης μας

ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Τριαδικὸ Θεὸ μας, τοὺς δύο ἐορταζόμενους Ἁγίους Μεγαλομάρτυρας καὶ τὴν ξενοδόχο μας Ὁσία Ἐένη γιὰ τὸ δῶρο τῆς Θείας Μυσταγωγίας, καὶ ἐπικαλέσθηκε

τις εὐχὲς τοῦ Αειμνήστου Κτήτορος τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ καὶ Γέροντος ἡμῶν Μητροπολίτου Κυπριανοῦ († 2013), ἀναφέρθηκε στὴν περικοπὴ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Κυριακῆς (Λουκ. ιη΄ 18-27).

Ὅπως καὶ τὴν προηγούμενη Κυριακῆ, τοῦ «ἄφρονος πλουσίου», ἀναδύεται τὸ θέμα τοῦ πλούτου. Δὲν πρόκειται ὅμως ἐδῶ γιὰ μία Παραβολή, ἀλλὰ γιὰ ἓνα πραγματικὸ γεγονός: Ἕνας νεαρὸς, πλούσιος Ἑβραῖος ἐνδιαφέρεται εἰλικρινῶς γιὰ τὸ πῶς θὰ κερδίσει τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Ὅταν ὁμως ὁ Χριστὸς μας τὸν προσκαλῆ νὰ ἀφήσει τὰ πάντα καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθήσει («πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῶ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι»), ὁ νέος ἔγινε «περίλυπος».

Ἔχουμε ἐδῶ μία προφανῆ περίπτωσι «προσπαθείας», προσκολλήσεως ἐν προκειμένῳ στὰ χρήματα, ἢ ὅποια δὲν ἀφήνει τὸν ἄνθρωπο ἐλεύθερο, ἀλλὰ τὸν φέρει στὴν δουλεία τοῦ πάθους –ἐδῶ τῆς φιλαργυρίας.

Τὴν πρόσκλησι αὐτῆ –ἔχεις τηρήσει τὰς Ἐντολάς, εἶσαι εὐλαβῆς, λοιπὸν δώσέ τα ὅλα– τὴν συναντᾶμε καὶ ἐμεῖς, μὲ ἄλλη μορφή, στὴν καθημερινή μας ζωὴ, σὲ μεγάλη τύχον ἔντασι ἐνίστε, ἀλλὰ σὲ μικρότερη καθημερινῶς, σχεδὸν σὲ κάθε μας βῆμα...

Ἄν προσέχουμε, θὰ διαπιστώσουμε, ὅτι ἔχουμε μεγάλη ἔλλειψι **αὐταπαρνήσεως**. Δὲν ἀποβλέπουμε νὰ τηρήσουμε τίς Ἐντολές, ὅτι καὶ ἂν αὐτὸ μᾶς στοιχίσῃ, ἀλλὰ προσπαθοῦμε μὲ διαφόρους τρόπους νὰ μὴν ἐνοχληθῆ ἡ φιλαυτία μας, νὰ μὴ δείξουμε αὐταπάρνησι, νὰ μὴ θυσιάσουμε κάτι, ἢ πολλὰ, ἢ καὶ τὸν ἴδιο τὸ ἑαυτὸ μας, χάριν τῆς Ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ...

Εἶδαμε ὅτι ὑπάρχουν δύο εἶδη πλούτου –ὁ ὑλικὸς πλοῦτος καὶ ὁ πλοῦτος τῆς Χάριτος...

Ὁ πλοῦτος τῆς Χάριτος δὲν μᾶς ἐλκύει. Δὲν ἀγωνιζόμεθα γι' αὐτόν, ἔχουμε προσκόλλησι σὲ ἄλλα...

Ἡ διήγησις τῆς εὐαγγελικῆς περικοπῆς μᾶς περιγράφει τὴν **τυπικὴ θρησκευτικότητα**: **κάνουμε** ἐλεημοσύνες, προσευχές, νηστείες, ἀνάβουμε κεράκια... **καὶ** ἔχουμε κατὰ βάθος τὸ θράσος νὰ σκεφθοῦμε, ὅτι ὁ Κύριος μᾶς ὀφείλει τὸν Παράδεισο!...

Ὅταν ὁμως τὸ « τρυπάνι » τοῦ Θεοῦ τρυπήσῃ βαθύτερα καὶ μᾶς λέη: **«ὠραῖα, ὅλα αὐτὰ τήρησες, τώρα ἀπαρνήσου τα**

ὄλα καὶ ἀκολούθησέ με» ἢ «κόψε τὸ θέλημα σου καὶ κάνε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ», κάνουμε πίσω. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὸν ἑαυτό μας, νὰ ἀδειάσουμε ἀπὸ τὸ ἑαυτό μας, προκειμένου νὰ κερδίσουμε τὸν πλοῦτον τῆς Χάριτος.

«Τήρησον τὰ Ἐντολάς»: οἱ Πατέρες μᾶς ἐξηγοῦν, ὅτι οἱ Ἐντολές τοῦ Κυρίου μας ἔχουν **θεραπευτικό χαρακτήρα**, ἐνεργοῦν, λέει ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ὅπως τὰ ἔμπλαστρα, τὰ ὁποῖα ἰατροῦν τὶς πληγές, χωρὶς νὰ καταλαβαίνουμε τὸ πῶς...

Ὅμως γιὰ νὰ λειτουργοῦν θεραπευτικά, πρέπει οἱ Ἐντολές νὰ τηροῦνται στὸ πλαίσιο τῆς Μετανοίας, τῆς συντριβῆς, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνταπαρνήσεως.

Εἶδὲ μή, μπορεῖ ὄλα νὰ τὰ τηροῦμε, ἀλλὰ νὰ εἴμεθα τηρητὲς μιᾶς τυπικῆς θρησκευτικότητος...

Δὲν τηροῦμε τὶς Ἐντολές γιὰ νὰ κερδίσουμε τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. **Ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν εἶναι ἐδῶ καὶ τώρα**, γιὰ τὴν καρδιά, ἡ ὁποία ἐτοιμάζεται νὰ γίνῃ κατοικητήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Ἄς θυμηθοῦμε τὴν πατερικὴ διδασκαλία, ὅτι μὲ τὸ Βάπτισμα ἔχουμε δεχθῆ τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀλλ' αὐτὴ ἐνεργοποιεῖται καὶ μᾶς καθιστᾷ Ναοὺς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (ἐνεργεῖα καὶ ὄχι μόνο δυνάμει), στὸ μέτρο πὺν τηροῦμε σωστὰ τὶς Ἐντολές...

Δὲν ἀρκοῦν ἐξωτερικὲς πράξεις, οἱ ὁποῖες εἶναι καλές, βεβαίως, ἀλλὰ ἀχρηστεύονται, διότι δὲν ἔχουν ἓνα περιεχόμενο θυσιαστικό, μία βαθύτερη σκέψι καὶ διάθεσι...

Παραδείγματος χάριν, τηροῦμε τὶς νηστεῖες τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς, ἀλλ' ὄχι μὲ εὐχαρίστησι, μὲ χαρά, μὲ ἀνταπάρνησι... **Ἀναζητοῦμε τρόπους νὰ μὴν μᾶς στοιχίσουν...** Ὅστε ἡ οὐσία τῆς νηστείας χάνεται, γιὰ τὴν δὲν συνδέεται μὲ τὴν προσευχή, τὴν συντριβή, τὰ δάκρυα, τὴν διάθεσι νὰ θυσιάσουμε εὐγνωμόνως κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μας γιὰ Ἐκεῖνον, ὁ Ὅποιος θυσιάσθηκε καὶ ἔπαθε γιὰ μᾶς...

Ὅπως ὁ πλοῦσιος νέος, πολλοὶ Χριστιανοὶ ἔχουν μὲν καλὴ διάθεσι, ἀλλὰ δὲν γνωρίζουν τὸ βάθος πὺν πρέπει νὰ ἔχη κάθε μας σκέψις, κάθε μας λόγος, κάθε μας πράξις, ὥστε νὰ μὴν χάσουμε τὸν στόχο – τὸ νὰ **θεραπευθῆ ἡ ὕπαρξις μας**.

Ἔτσι, συναντᾶμε πιστούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν δεκάδες χρόνια στήν ἐκκλησιαστική ζωή, ἀλλά ζοῦν μία **τυπική θρησκευτικό-τητα...** Δέν ἀσκήθηκαν στοῦ νὰ ἀπαρνηθοῦν τόν ἑαυτόν τους διὰ τῆς ταπεινώσεως καί μακροθυμίας, διὰ τῆς ἀγάπης καί συγχωρητικότητος, διὰ τῆς φυλακῆς τῶν αἰσθήσεων, καί παραμένουν εὐερέθιστοι, μνησικάκοι, ἐπιρρεπεῖς στὰ σαρκικά...

Ὅταν ὅμως τηροῦμε τίς Ἐντολές θουσιαστικά, μέσα στοῦ κλίμα τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀγνότητος, καθαρίζεται ἡ καρδιά μας, γίνεται **Ναός τοῦ Παναγίου Πνεύματος**, στόν ὅποῖον εἰσέρχεται ὁ **Νοῦς** μας καί τελεῖται τὸ μέγα μυστήριον τῆς ἐνώσεως μας μέ τόν **Χριστό** μας...

† Γ.Ι.Μ.

